

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 87. Zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrabina oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

87.

ZARZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIE- CENIA PUBLICZNEGO

z dnia 28 grudnia 1936 r.

o pensji i emeryturze rabinów i podrabina oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot.

Na podstawie art. 41, 50, 53 i 54 przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego, w brzmieniu załącznika do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o uporządkowaniu stanu prawnego w organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 52, poz. 500), zarządzam, co następuje:

I. Pensja rabinów i podrabina, wybranych po dniu wejścia w życie zarządzenia niniejszego.

§ 1.

(1) Pensję rabina lub podrabina, wybranego po dniu wejścia w życie zarządzenia niniejszego, ustala zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej, który po przeprowadzonym wyborze rabina lub podrabina zawiera z nim umowę, określającą wzajemne prawa i obowiązki gminy oraz wybranego rabina lub podrabina i w następstwie przesyła umowę w trzech egzemplarzach do miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — do Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) w celu wyjednania zatwierdzenia tej władzy.

(2) W gminach wielkich zawarcie takiej umowy wymaga dla swej ważności zgody rady gminy, wyrażonej w odpowiedniej uchwale.

§ 2.

W gminach mniejszych zawarcie i przesłanie umowy do miejscowej władzy nadzorczej powinno nastąpić najpóźniej w dni 14, licząc od dnia dokonania wyboru rabina lub podrabina. W gminach wielkich termin ten przedłuża się do dni 28.

§ 3.

(1) Umowa przewidziana w § 1 powinna być sporządzona w języku polskim i powinna zawierać:

- datę i miejsce jej zawarcia;
- dokładne określenie stron zawierających umowę;
- powołanie się na zarządzenie niniejsze;

- wyraźnie określoną w złotych wysokość pensji rocznej rabina lub podrabina;
 - szczegółowe wymienienie innych świadczeń pieniężnych lub w naturze (np. mieszkanie), o ile takie świadczenia są przewidywane;
 - umieszczenie zobowiązania rabina lub podrabina do należytego pełnienia obowiązków swego urzędu, przewidzianych w przepisach państwowych oraz ewentualnych innych obowiązków wyszczególnionych w umowie;
 - zaznaczenie, że umowa staje się ważna dopiero po zatwierdzeniu jej przez miejscową władzę nadzorczą (w Warszawie — Komisarza Rządu na m. st. Warszawę);
 - własnoręczny podpis wybranego rabina lub podrabina oraz podpisy przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego i co najmniej dwóch członków zarządu gminy;
 - pieczęć gminy wyznaniowej żydowskiej;
 - w miarę potrzeby inne, prócz powyższych, warunki.
- (2) Wzór umowy jest podany w załączniku A do zarządzenia niniejszego.

§ 4.

Przy ustaleniu wysokości pensji rabina lub podrabina winny być brane pod uwagę:

- stan finansowy i gospodarczy gminy wyznaniowej żydowskiej,
- liczba osób należących do gminy,
- wysokość budżetu gminnego,
- poziom wykształcenia ogólnego i religijnego rabina lub podrabina oraz doświadczenie i umiejętność zdobyte na poprzednich stanowiskach.

§ 5.

(1) Przy zawieraniu umowy z wybranym podrabinem pensja jego nie może być ustalona w kwocie wyższej od połowy pensji, pobieranej przez rabinę danej gminy lub danego okręgu rabinicznego.

(2) Naczelna władza nadzorcza może, na wniosek wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, zezwolić na ustalenie pensji podrabina w kwocie przekraczającej normę, przewidzianą w ust. (1).

§ 6.

Zatwierdzenie umowy przez miejscową władzę nadzorczą następuje dopiero po otrzymaniu od naczelnej władzy nadzorczej pisma, zawierającego zatwierdzenie na stanowisku wybranego rabina lub podrabina.

§ 7.

Miejscowa władza nadzorcza przesyła jeden egzemplarz zatwierdzonej umowy rabinowi lub podrabinowi, drugi — zarządowi gminy wyznaniowej żydowskiej, trzeci zaś przechowuje w swoich aktach.

§ 8.

(1) Zmiana umowy może nastąpić: a) w drodze dobrowolnego porozumienia stron za uprzednią zgodą miejscowej władzy nadzorczej i z odpowiednim zachowaniem przepisów §§ 1, 3, 4, b) gdy miejscowa władza nadzorcza uzna, że istniejąca umowa nie odpowiada dłużej warunkom, określonym w § 4.

(2) W razie niezastosowania się stron do wezwania miejscowej władzy nadzorczej do przeprowadzenia zmiany umowy władza ta może sama ustalić wysokość pensji rabina lub podrabina oraz innych ewentualnych świadczeń.

§ 9.

Zmiana umowy wymaga dla swej ważności zatwierdzenia miejscowej władzy nadzorczej.

II. Pensje rabinów i podrabina, zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie zarządzenia niniejszego.

§ 10.

(1) Pensje roczne urzędujących rabinów i podrabina, którzy przed dniem wejścia w życie zarządzenia niniejszego zostali zatwierdzeni na swych stanowiskach przez państwową władzę polską, bądź objęli swe stanowiska za zgodą tej władzy, bądź byli umieszczeni jako rabin lub podrabina gminy w zatwierdzonych przez władzę nadzorczą budżetach poszczególnych gmin wyznaniowych żydowskich na lata: 1933, 1934 i 1935, pozostawia się zasadniczo w tej samej wysokości, w jakiej te pensje były przewidziane w zatwierdzonych przez władzę nadzorczą budżetach gminnych na rok 1935.

(2) W przypadkach braku zatwierdzonego przez władzę nadzorczą budżetu gminy na rok 1935 pensje rabina lub podrabina pozostawia się w tej samej wysokości, w jakiej te pensje były przewidziane w ostatnim zatwierdzonym przez władzę nadzorczą budżecie.

§ 11.

(1) Zarząd każdej gminy wyznaniowej żydowskiej jest obowiązany w terminie dni 30, licząc od dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego, ustalić w oddzielnym protokole pensję rabina lub podrabina w wysokości, odpowiadającej ich pensji w zatwierdzonym budżecie gminnym na rok 1935, a w razie braku takiego budżetu, w wysokości odpowiadającej pensji, przewidzianej w ostatnim zatwierdzonym budżecie.

(2) Protokół w sprawie ustalenia pensji rabina lub podrabina winien być sporządzony w języku polskim co najmniej w trzech równobrzmiących egzemplarzach. Wszystkie egzemplarze protokołu podpisują własnoręcznie przewodniczący lub zastępca przewodniczącego zarządu gminy, interesowany rabin lub podrabina oraz co najmniej połowa członków zarządu. Protokół winien być opatrzony pieczęcią gminy wyznaniowej żydowskiej. Wzór protokołu jest podany w załączniku B do zarządzenia niniejszego.

(3) Zarząd gminy po sporządzeniu protokołu przesyła go bezzwłocznie w trzech egzemplarzach do miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — do Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) do wiadomości.

§ 12.

Jeśli protokół nie będzie zawierał uchybień formalnych, a wysokość ustalonej pensji rocznej rabina lub podrabina będzie odpowiadała wysokości pensji, przewidzianej w § 10, miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) przyjmuje protokół do wiadomości, zaświadczając to swym podpisem i pieczęcią na wszystkich trzech egzemplarzach protokołu. Po przyjęciu protokołu do wiadomości władza nadzorcza przesyła jeden egzemplarz protokołu zarządowi gminy wyznaniowej żydowskiej, drugi rabinowi lub podrabinowi, trzeci zaś zachowuje w swoich aktach.

§ 13.

(1) Jeśli rabin lub podrabina odmówi podpisania protokołu, albo jeśli zarząd gminy w terminie, określonym w § 11 ust. 1, nie sporządzi protokołu w sprawie ustalenia pensji rabina lub podrabina, albo jeśli protokół w terminie dni 45, licząc od dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego, nie będzie doręczony miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę), wówczas miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) po stwierdzeniu tych okoliczności sama z urzędu ustala wysokość pensji rocznej rabina lub podrabina zgodnie z przepisem § 10.

(2) Tak samo postąpi władza nadzorcza, gdy otrzyma protokół, zawierający uchybienia formalne, lub w którym pensje ustalone zostały niezgodnie z przepisem § 10.

§ 14.

(1) O ustaleniu pensji z urzędu miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) zawiadamia oddzielnymi pismami rabiną lub podrabina oraz zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej, pouczając, że w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia wymienionych pism, służy każdemu z nich prawo zwrócenia się do tej samej władzy z podaniem o zmianę wysokości ustalonej pensji.

(2) Jeśli strony interesowane lub jedna z nich z prawa tego skorzystają, miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) po przeprowadzeniu, w miarę potrzeby, postępowania wyjaśniającego oraz biorąc pod uwagę:

- 1) stan finansowy i gospodarczy gminy wyznaniowej żydowskiej,
- 2) liczbę osób należących do gminy,
- 3) wysokość budżetu gminnego,
- 4) poziom wykształcenia ogólnego i religijnego rabiną lub podrabina oraz zdobyte doświadczenie i umiejętność na poprzednich stanowiskach,

wyda orzeczenie o ustaleniu pensji rabiną lub podrabina, nie będąc związana ani zakresem żądań, ani swym poprzednim ustaleniem pensji, ani zasadniczą wysokością pensji, określoną w § 10 ust. 1 i 2.

III. Wynagrodzenie za pełnienie tymczasowe obowiązków rabiną lub podrabina.

§ 15.

Osoba pełniąca tymczasowo, za zgodą naczelną władzy nadzorczej, obowiązki rabiną lub podrabina, może z tego tytułu otrzymywać miesięczne wynagrodzenie pieniężne, wypłacane z budżetu gminnego. Wysokość wynagrodzenia określa w gminach mniejszych zarząd gminy, w gminach wielkich — rada gminy. Wynagrodzenie nie może być większe, niż 75% pensji pobieranej ostatnio przez rabiną lub podrabina, którego obowiązki dana osoba pełni tymczasowo.

IV. Koszty prowadzenia kancelarii.

§ 16.

Do pensji rabiną nie wlicza się kosztów prowadzenia jego kancelarii; na pokrycie tych kosztów gmina może prelimitować oddzielnie w budżecie potrzebną kwotę.

V. Zaopatrzenie emerytalne rabinów i podrabiniów oraz zaopatrzenie wdów i sierot.

§ 17.

(1) Przeniesienie w stan spoczynku rabiną i podrabina zarządza naczelną władzą nadzorcza, która może poddać ich badaniu lekarskiemu, w celu stwierdzenia, że utracili oni trwale zdolność do pełnienia obowiązków swego urzędu.

(2) Lekarza, wymienionego w ust. (1), wyznacza miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) na koszt gminy wyznaniowej żydowskiej.

(3) Przyznanie i wymiar zaopatrzenia emerytalnego rabinowi i podrabiniowi oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom jest obowiązkiem tej gminy wyznaniowej żydowskiej, w której rabin lub podrabina pełnił ostatnio swój urząd; obowiązek ten obciąża gminę, skoro tylko łączny okres policzalnej służby na stanowiskach rabiną lub podrabina wynosi co najmniej lat 5 (§ 19).

(4) Uchwała w sprawie przyznania i wymiaru zaopatrzenia emerytalnego rabinowi lub podrabiniowi winna być powzięta przez zarząd gminy i przedstawiona miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę) w terminie dni 30, licząc od dnia doręczenia zarządowi zawiadomienia o przeniesieniu rabiną lub podrabina w stan spoczynku.

(5) Uchwała w sprawie przyznania i wymiaru zaopatrzenia wdowom i sierotom winna być powzięta przez zarząd gminy i przedstawiona miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę) w terminie dni 30, licząc od dnia zgonu rabiną lub podrabina.

§ 18.

Zaopatrzenie emerytalne rabinów i podrabiniów po pięciu latach służby wynosi do piętnastu lat włącznie 40% podstawy wymiaru i wzrasta za każdy następny rok służby o 2% aż do wysokości 100% podstawy wymiaru. Podstawą wymiaru jest pensja ostatnio pobierana w służbie. Czas służby do wysługi emerytalnej liczy się od dnia rzeczywistego objęcia w jakiegokolwiek gminie wyznani-

wej po raz pierwszy stanowiska rabiną lub podrabina. Do wysługi emerytalnej nie wlicza się okresu czasu, w którym rabin lub podrabina nie pełnił faktycznie obowiązków swego urzędu, o ile okres taki trwał dłużej, niż 1 rok.

§ 19.

Jeśli miejscowa władza nadzorcza uzna, że uchwała gminy w sprawie przyznania i wymiaru zaopatrzenia nie jest zgodna z przepisami zarządzenia niniejszego, powinna zwrócić uchwałę zarządowi gminy z poleceniem powzięcia i przedłożenia do zatwierdzenia nowej uchwały w terminie dni 14, licząc od dnia otrzymania w zarządzie gminy polecenia miejscowej władzy nadzorczej.

§ 20.

(1) Zaopatrzenie wdowy po rabinie lub podrabinie wynosi 50% kwoty zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał, lub zaopatrzenia, do którego w chwili śmierci miałby prawo.

(2) W mniejszych gminach wyznaniowych żydowskich, posiadających niewielkie budżety, zaopatrzenie wdowy może być, za zgodą miejscowej władzy nadzorczej, obniżone do połowy normy, przewidzianej w ust. (1).

§ 21.

Zaopatrzenie sierot wynosi:

- a) dla każdego dziecka, jeśli wdowa żyje i pobiera zaopatrzenie wdowie — jedną czwartą zaopatrzenia wdowiego;
- b) dla każdego dziecka, jeśli wdowa nie żyje lub nie pobiera zaopatrzenia wdowiego — jedną trzecią zaopatrzenia wdowiego;
- c) dla jedynego dziecka, jeśli wdowa nie żyje lub nie pobiera zaopatrzenia wdowiego — dwie trzecie zaopatrzenia wdowiego.

§ 22.

Łączna kwota zaopatrzeń sierocych bez względu na ilość dzieci nie może sama ani łącznie z zaopatrzeniem wdowim przekraczać wysokości zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły rabin lub podrabina faktycznie pobierał lub do którego miałby prawo w chwili śmierci.

§ 23.

(1) Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego gaśnie:

- 1) w razie śmierci emeryta,
- 2) w razie przebywania przez okres dłuższy niż trzy lata poza granicami Państwa bez zezwolenia naczelną władzy nadzorczej,
- 3) gdy emeryt został prawomocnym wyrokiem sądowym skazany za zbrodnię lub inne przestępstwo, a sąd orzekł utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

(2) W przypadku, określonym w pkt 3), może być za zgodą władzy nadzorczej przyznany żonie i dzieciom emeryta odpowiedni zasiłek na czas, przez który rodzina pozostawałaby bez środków utrzymania. Zasiłek ten nie może przekraczać wysokości zaopatrzenia wdowiego lub sierociego, które by przypadło wdowie lub sierocie w razie śmierci emeryta.

§ 24.

(1) Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego nie służy:

- 1) na czas przebywania przez okres dłuższy niż pół roku poza granicami Państwa bez zezwolenia naczelną władzy nadzorczej, o ile ten okres nie przewyższył trzech lat,
- 2) w razie utraty obywatelstwa polskiego.

(2) W przypadku przewidzianym w pkt. 1) wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od pierwszego dnia miesiąca, następującego po usunięciu przyczyny, wymienionej w tym punkcie, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie emerytalne.

§ 25.

Jeżeli emerytowany rabin lub podrabina zawarł związek małżeński, pozostała po nim wdowa, jak również urodzone z takiego małżeństwa dzieci nie mają prawa do zaopatrzenia wdowiego lub sierociego.

§ 26.

Prawo do otrzymania zaopatrzenia wdowiego i sierociego służy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, za który zmarły rabin lub podrabina pobrał albo miał prawo do pobrania ostatniej należnej mu pensji lub zaopatrzenia emerytalnego. Dla sierot — pogrobowców

prawo do zaopatrzenia rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po urodzeniu.

§ 27.

(1) Prawo do zaopatrzenia wdowiego lub sierociego gaśnie:

- a) w razie śmierci wdowy lub sieroty — z końcem tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła,
- b) w razie przebywania przez okres dłuższy niż trzy lata poza granicami Państwa bez zezwolenia naczelną władzy nadzorczej,
- c) w razie ukończenia przez sierotę 18 roku życia, lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego,
- d) gdy wdowa lub sierota została prawomocnym wyrokiem sądowym skazana za zbrodnię lub inne przestępstwo, a sąd orzekł utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

(2) Sierotom, odbywającym studia w zakładach naukowych, przyznaje się pensję sierocą z powyższymi zastrzeżeniami na każdy rok szkolny aż do ukończenia studiów, nie dłużej jednak, niż do ukończenia 24 roku życia.

§ 28.

(1) Prawo do pobierania zaopatrzenia wdowiego lub sierociego nie służy:

- 1) na czas przebywania przez okres dłuższy, niż pół roku poza granicami Państwa bez zezwolenia naczelną władzy nadzorczej, o ile ten okres nie przewyższa trzech lat,
 - 2) w razie utraty obywatelstwa polskiego.
- (2) W przypadku, przewidzianym w pkt 1), wypłaca się zaopatrzenie wdowie lub sierocie od dnia pierwszego miesiąca, następującego po usunięciu przyczyny wymienionej w tym punkcie, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie.

§ 29.

(1) Wdowa po rabinie lub podrabinie, która weszła ponownie w związek małżeński, otrzymuje na prośbę albo jednorazową odprawę wzamian za pobierane zaopatrzenie wdowie, albo zachowuje prawo do zaopatrzenia wdowiego na wypadek ponownego owdowienia lub rozwodu.

(2) Zgłoszenie do zarządu gminy prośby o odprawę winno nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia zawarcia ponownego małżeństwa.

(3) Uchwała gminy w sprawie przyznania odprawy podlega zatwierdzeniu miejscowej władzy nadzorczej.

(4) Kwota przyznana tytułem odprawy nie może przewyższać dwuletniej kwoty zaopatrzenia wdowiego.

§ 30.

Przepisy zarządzenia niniejszego nie mają zastosowania do wdów i sierot po rabinach i podrabinach zmarłych przed wejściem w życie zarządzenia niniejszego. Zaopatrzenie takich wdów i sierot, o ile je pobierają, pozostawia się bez zmian w dotychczasowej wysokości.

§ 31.

Nikt nie może pobierać zaopatrzenia emerytalnego, zaopatrzenia wdowiego i zaopatrzenia sierociego od dwóch lub więcej gmin wyznaniowych żydowskich.

VI. Wypłata pensji i zaopatrzeń emerytalnych.

§ 32.

Pensje, zaopatrzenia emerytalne, zaopatrzenia wdowie i sieroce wypłaca się miesięcznie z góry w pierwszym dniu każdego miesiąca za pokwitowaniem lub listami płatniczymi. Jeśli termin płatności przypada na dzień świąteczny — wypłata pensji oraz zaopatrzeń następuje w dniu poprzednim lub w dniu poprzedzającym okres dni świątecznych.

§ 33.

Kwota pensji miesięcznej lub zaopatrzenia miesięcznego wynosi 1/12 część pensji rocznej lub zaopatrzenia rocznego.

VII. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 34.

Do rabinów i podrabiniów, wybranych przed wejściem w życie zarządzenia niniejszego, a zatwierdzonych po wejściu jego w życie, mają zastosowanie przepisy §§ 1 — 9 z tą zmianą, że po otrzymaniu od naczelną władzy nadzorczej zawiadomienia o zatwierdzeniu rabiną lub podrabina miejscowa władza nadzorcza zwywa zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej do zawarcia umowy. Terminy, ustalone w § 2, liczy się w tym przypadku od dnia otrzymania wezwania.

§ 35.

Zatwierdzone roczne pensje oraz zaopatrzenia emerytalne rabinów i podrabinaów oraz zaopatrzenia wdów i sierot powinny być preliminowane w budżetach gmin wyznaniowych żydowskich i wypłacane z funduszów lub dochodów gminnych.

§ 36.

W razie zaniedbania przez któryś z organów zarządzających gminy obowiązków, wypływających z przepisów §§ 17, 18, 19 i 35, miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) może sama zarządzić wstawienie do budżetu gminy kwoty, odpowiadającej pensji rabina lub podrabina, jak również może dokonać wymiaru zaopatrzenia emerytalnego i zaopatrzenia wdowiego lub sierocego, zarządzając równocześnie wstawienie na ten cel odpowiedniej kwoty do budżetu gminy.

§ 37.

Nieprzestrzeżenie przez organy zarządzające gminy przepisów zarządzenia niniejszego może służyć dla miejscowej władzy nadzorczej jako wystarczająca podstawa do rozwiązania tych organów.

§ 38.

(1) Przeciwno decyzji miejscowej władzy nadzorczej służy zarządowi gminy oraz rabinowi lub podrabinowi tudzież wdowom i sierotom po tych ostatnich prawo wniesienia w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia decyzji, odwołania do władzy nadzorczej II instancji (wojewódzka władza administracji ogólnej), która rozstrzyga ostatecznie.

(2) Przeciw decyzji Komisarza Rządu na m. st. Warszawę służy stronom w terminie, określonym w ust. 1, prawo wniesienia odwołania do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który rozstrzyga ostatecznie.

(3) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

§ 39.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) W. Świątosławski.

Zarząd Gminy Wyznaniowej Żydowskiej

w powiat dnia 19 r.

Załączniki do zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r.

Załącznik A. Wzór do § 3.

UMOWA O PENSJĘ

zawarta między Zarządem Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabina lub podrabina) rabiną

wybranym na stanowisko podrabina gminy. Zgodnie z przepisami §§ 1, 2, 3 i 4 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrabinaów oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot (Monitor Polski z 1937 r. Nr 60, poz. 87), Zarząd Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w w osobach: Przewodniczący Zarządu lub (imię i nazwisko) Zastępca Przewodniczącego Zarządu Członkowie Zarządu (imiona i nazwiska)

zebrany na posiedzeniu w dniu 19 r. w siedzibie Zarządu Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w zawarł umowę z (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabina lub podrabina), ustalając wysokość jego pensji, jak następuje:

- 1. Pensja roczna (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabina lub podrabina) zostaje ustalona w kwocie złotych (słownie:) płatna w ratach miesięcznych z góry, poczynawszy od pierwszego dnia miesiąca, w którym (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabina lub podrabina) będzie zatwierdzony na stanowisku przez naczelną władzę nadzorczą.
2. Oprócz wymienionej w p. 1 pensji (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabina lub podrabina) będzie otrzymywał, co następuje: (wymienić szczegółowo inne świadczenia pieniężne, lub w naturze, o ile takie świadczenia będą przewidziane):

- 3. Ze swej strony (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabina lub podrabina) zobowiązuje się do należytego pełnienia obowiązków rabina przewidzianych w przepisach państwowych.
4. Poza tym strony zgodziły się (tu należy wymienić obowiązki i warunki, o ile takie będą przewidziane)

Umowa niniejsza staje się ważna dopiero po zatwierdzeniu przez Starostę Powiatowego Komisarza Rządu na m. st. Warszawę. Przewodniczący Zarządu (podpis) Zastępca Przewodniczącego Zarządu Pieczęć Gminy Wyznaniowej Żydowskiej Członkowie Zarządu (podpisy)

Podpis wybranego na stanowisko podrabina

ZATWIERDZENIE.

Na podstawie § 6 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrabinaów oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot (Monitor Polski z 1937 r. Nr 60, poz. 87) niniejszą umowę o pensję, zawartą między Zarządem Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabina lub podrabina) zatwierdzam.

Starosta Komisarz Rządu na m. st. Warszawę

miejscowość data Nr

Pieczęć władzy nadzorczej

Załącznik B. Wzór do § 11.

PROTOKÓŁ Nr

W sprawie ustalenia pensji (imię i nazwisko) rabina Gminy Wyznaniowej Żydowskiej podrabina

Działo się dnia 19 r. na posiedzeniu Zarządu Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w pow.

Obecni byli: Przewodniczący Zarządu (imię i nazwisko) Zastępca Przewodniczącego Zarządu (imię i nazwisko) Członkowie Zarządu: (imiona i nazwiska)

Rabin (imię i nazwisko) Podrabina (imię i nazwisko)

Opierając się na przepisach § 11 ust. 1 i 2 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrabinaów oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot (Monitor Polski z 1937 r. Nr 60, poz. 87) Zarząd Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w ustala na podstawie zatwierdzonego przez władzę nadzorczą budżetu gminy na rok 193.. pensję rabina w kwocie złotych (imię i nazwisko) (słownie:)

Zarazem Zarząd Gminy, zgodnie z przepisem § 11 ust. 3 powołanego wyżej zarządzenia, postanawia przesłać bezzwłocznie niniejszy protokół Staroście Powiatowemu Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę

jako władzy nadzorczej do wiadomości. Przewodniczący Zarządu Gminy (podpis) Zastępca Przewodniczącego Zarządu Gminy (podpis)

Pieczęć Gminy Członkowie Zarządu Gminy: (podpisy) Rabin (podpis) Podrabina

ZASWIADCZENIE.

Na podstawie § 12 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrabinaów oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot (Monitor Polski z 1937 r. Nr 60, poz. 87), zaświadczam, że niniejszy protokół przyjęta do wiadomości.

Starosta Powiatowy Komisarz Rządu na m. st. Warszawę (podpis)

miejscowość data Nr

Pieczęć władzy nadzorczej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Pan Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął w dniu 13 b. m. ks. biskupa Chomyszyna ze Stanisławowa.

Pan Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął dn. 13 b. m. po południu delegację górali z powiatu nowotarskiego z senatorem Gwizdźdem i posłem Hylą na czele.

W dniu 13 b. m. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów, na którym przyjęto projekt ustawy w sprawie konwersji i zamiany pożyczek państwowych, samorządowych i gwarantowanych przez Skarb Państwa, wypuszczonych w walutach obcych.

Projekt ten reguluje zagadnienie, przedstawione przez P. Ministra Skarbu na posiedzeniu Senatu w dn. 12 b. m. Poza tym Rada Ministrów załatwiła szereg spraw bieżących.

Przemówienie płk. Adama Koca na Ogólnopolskim Zjeździe przedstawicieli wsi w Warszawie w dn. 14 marca 1937 r.

„Obywatele!

Witam was, obywatele, i dziękuję za przybycie na dzisiejszy Zjazd.

Jest to pierwszy krok, który czynimy na drodze, jaka doprowadzi nas musi do wydatnego polepszenia sytuacji wsi, zwarcie zorganizowanej i wyczerpanej pracującej nad pomnożeniem dobra ogólnonarodowego.

W naszej zbiorowej woli — ma ten Zjazd dzisiejszy zapoczątkować dzieło zorganizowania społeczeństwa wsi w ramach Obozu Zjednoczenia Narodowego, którego siły, prężność działania i planowy wysiłek mają zaważyć na losach naszego narodu i naszego Państwa.

Deklaracja mówi: „Społeczna struktura Polski opiera się w swych podstawach na szerokiej masie robotników i włościan. Od losu tych warstw, ich dobrobytu, jako też kultury i poziomu obywatelskiego zależy w ogromnym stopniu harmonijny rozwój Polski i jej przyszłość”.

Całe społeczeństwo nie tylko musi to wiedzieć i rozumieć, ale musi jeszcze wytworzyć takie metody zbiorowej pracy i takie poczucie odpowiedzialności każdego z nas, aby rozpoczynane przez nas dzieło wniosło do życia narodu nowe pierwiastki twórczej energii i obudziło drzemające w nim siły.

Nie jest to proste, ani łatwe zadanie.

Zdajemy sobie dokładnie sprawę ze smutnej rzeczywistości, w jakiej znajduje się wieś polska.

Widzimy cały obraz jej gospodarczego i kulturalnego zaniedbania, widzimy biedę chłopską ze wszystkimi jej przejawami i złymi skutkami tego stanu rzeczy dla Państwa. Jednak nie dla rejestracji samej tylko ludzkich krzywd, ani dla pustego lamentowania czy protestów stajemy do zorganizowanej pracy. Będziemy budzić ducha przedsiębiorczości, szukać nowych dróg, jeżeli stare zawodzą, — zrzęcać i powoływać do organizacyjnej pracy tych wszystkich, którzy tak, jak my, szczerze, z gorącym sercem i głęboką wiarą w prawotę i skuteczność naszych zamiarów stają do tej odpowiedzialnej, ciężkiej pracy.

Jest nas w Polsce wielka, bardzo liczna gromada ludzi, którzy rozumieją potrzeby wsi. Jest nas po wielekroć więcej, niż zebranych dziś w tej sali. Nie było to możliwe zaprosić wszystkich tak, jak my czujących działaczy wiejskich. Często nie znamy ich adresów, nie wiemy, gdzie są w tej chwili. Do nich też, nieobecnych tutaj, zwracam się z apelem do stanięcia wspólnie z nami do szeregów, wyruszających do pracy i walki o lepsze jutro dla Polski.

Nikt w obozie naszym nie rości sobie prawa do pierwszeństwa tylko dla siebie. Nikt tu nie stoi u celownika i nie rejestruje czasu zgłoszenia się, ale każdy z nas widzi w innym brata swego, jeśli